

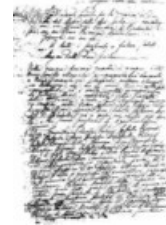
Aragoniens, Mallorcas och Siciliens kungahus

Militare Ordine del Collare

Inledning
Historia-1213
Arkiv
Juridik
Genealogi
MOC
FAQ
Bibliografi
Vapen
Artiklar
Video
Sitemap

Av juris doktor Göte Appelberg

Den 14 juni 1853 ingicks en historisk [familjepakt](#), varvid huvudmännen för släktens alla grenar i ett dokument enhälligt fastslog att Don Mario var släktens överhuvud. Don Mario var son till Don Giovanni, yngre bror till hertigen av Carcaci, och Donna Eleonora, prinsessa av Emmanuel, som också härstammade från kung Jakob I. Don Mario var därför den ende i slakten som härstammade från kung Jakob I direkt på både fädernet och mödernet.

Denna släktöverenskommelse ratificerades genom ett [dekret](#) den 16 september 1860 av kung Francesco II av De Bägge Sicilierna. I dekretet angavs även att arvsgången skulle gå genom äldsta sonen född i legitimt äktenskap. Skulle söner saknas i äktenskapet skall arvsgången gå genom äldsta dottern till hennes äldsta son, förutsatt att bägge är födda i legitima äktenskap, och så vidare, dock längst till fjärde generationen.

I detta dekret erkändes Don Mario också som suverän Stor Mästare för "Den dynastiska Kedjans Orden tillägnad Sankt Agata, jungfru och martyr, det obestridliga fädernearvet av den upphöjda dynastin Paternò".

Den 13 mars 1952 prövade domstolen i Bari frågan om prinsen av Emanuel, Don Francesco Mario Paternò Castello di Carcaci (farfar till Ordens nuvarande Stor Mästare) hade rätt att förläna adliga värdigheter. [Utslaget](#) innehåller flera saker värda att notera.

För det första uttalar domstolen att Don Francesco Mario är den legitime arvingen till Aragoniens tron, genom att man specifikt erkänner Jakob I:s testamente från 1272. Domstolen uttalar: "Genom en förordnande av kung Jakob I, som stadgade att den närmaste grenen av Aragoniens kungahus skulle efterträda honom och styra över kungariket, och genom det nuvarande fullständiga utslocknandet av alla de olika grenarna av den familjen, är anspråken på denna tron ett legitimt sådant som framförs av Paternò som verkligen är en gren av Aragoniens kungahus och dess sista företrädare".

För det andra säger domstolen att Don Francesco Mario har rätt att förläna adelskap, att tilldela och bekräfta vapensköldar, att förläna titlar med predikat från platser över vilka hans förfäder har utövat sin suveränitet, och även rätten att grunda, återuppliva, reformera och utöva Stor Mästarskapet för de riddarordnar hans familj förlänar, och erkänner honom som en legitim fons honorum.

Den 5 juni 1964 prövades i hovrätten i Pistoia frågan

om MOC i förhållande till den italienska lag från 1951 som förbjuder bärandet och förlänandet av falska ordnar och utmärkelser. [Utslaget](#) bekräftade det tidigare utslaget från tingsrätten i Bari 1952, att den nuvarande Stor Mästarens farfar var den legitime arvtagaren till familjens rätt att förläna ordnar och adliga värdigheter, och att förlänandet av dessa inte stred mot lagen från 1951.

Den 9 maj 2003 publicerades i nr 19 av [Gazzetta Ufficiale della Regione Siciliana](#) ett [utslag](#) från den permanenta skiljedomstolen i Ragusa. Gazzetta Ufficiale är en av republiken Italien utgiven tidskrift för publicering av domstolsutslag och administrativa avgöranden. Skiljedomen, som avkunnades den 8 januari 2003, avsåg en tvist mellan Det Högre Institutet för Adelsrätt och herr Francesco Nicola Roberto Paterno Castello di Carcaci (domstolar i Italien använder inte adliga titlar för benämning av personer).

För tredje gången har därmed en domstol i Italien prövat vem som är den rättmätiga huvudmannen för det Aragonesiska kungahuset och bärare av dess ärflika rättigheter som jus majestatis och jus honorum. I de tidigare domstolarna prövades frågorna enligt ett straffrättsligt förfarande. Den nu avkunnade skiljedomen följer ett civilrättsligt förfarande. Det innebär att domen i första hand är bindande mellan de tvistande parterna. Det gäller särskilt i förpliktande delar och avser fullgörande av bestämda skyldigheter. I de delar domen utgör en s.k. fastställelse, t. ex. slår fast en viss bestämd status, äger den dock rättskraft även i förhållande till tredje man, myndigheter och andra officiella organ. Den nu avkunnade skiljedomen är slutgiltig och kan inte överklagas.

I [domslutet](#) slår domstolen inledningsvis fast att Francesco Nicola Roberto Paternò Castello di Carcaci är i rakt nedstigande led legitim arvinge och tronpretendent till den siste suveränen av det Aragonesiska kungahuset. Därför är han bärare av de av domstolen därefter uppräknade kvalitéerna (status), rättigheterna och privilegierna, dvs.

a) kunglig höghet och kunglig prins av Aragoniens, Mallorcas och Siciliens kungahus,

b) rätten att beteckna sig själv som suverän furste och huvudman för Aragoniens, Mallorcas och Siciliens kungahus, en rätt som aldrig avsågts, med rätt för sig själv och hans efterkommande utan begränsning i tid för både manliga och kvinnliga, till alla de egenskaper, privilegier, attribut och kännetecken som medföljer den rangen och med kapaciteten att använda vapensköldar, titlar och beteckningar som tillhör honom genom arvsrätt,

c) den adliga beteckningen av adelsman av hertigarna av Carcaci, prins av Emanuel, hertig av Perpignan och genom Guds nåd och arvsrätt, som legitim pretendent till tronerna i Aragonien, Mallorca och Sicilien, titlarna av prins av Katalonien, greve av Cerdagne, greve av Rousillon, patricier av Catania, herre till Valencia, herre till Montpellier, greve av Urgel, viscount av Carlades, etc, etc, suverän Stor Mästare av den militära Kedjans Orden av Sankta Agata av Paternò, Stor Mästare av Baleariska Kronans Orden, Stor Mästare av den kungliga Jakob I:s Orden, Stor Mästare av San

Salvadors aragonesiska Orden och av den Kungliga Aragonesiska Orden av riddarna av Sankt Georg och den Dubbla Kronan.

d) de suveräna privilegier som kallas just majestatis och jus honorum, med möjlighet att förläna adliga titlar, med eller utan predikat, adliga vapensköldar, hederstitlar och ridderliga utmärkelser i anknytning till de ärftliga dynastiska Orderna,

e) egenskapen av ett internationellt rättssubjekt och av Stor Mästare för icke nationella ordnar i enlighet med villkoren i lagen av 3 mars 1951, nr. 178.

f) föreliggande dom, som har en oåterkallelig karaktär under italiensk lag, träder i kraft, på den berörda partens ansvar och på hans bekostnad, i territoriet av de stater som hand undertecknat New York-konventionen av 10 juni 1958, som trädde i kraft i Italien genom lagen den 19 januari 1968, nr. 62.

g) att, som rättighet eller efter val, antecknas i dopförteckningen, som förvaras i den territoriellt lämpliga församlingskyrkan av Katolska Kyrkan med text som följer: Hans Kungliga Höghet den kungliga prinsen Don Francesco Nicola Roberto Paternò Castello di Carcaci, av Aragonien, Mallorca och Sicilien.

Av särskilt intresse är att domstolen under punkt e) konstaterar HKH:s ställning som Stormästare för icke-nationella ordnar i den betydelse denna term används i 1951 års italienska lag nr 178. Denna fråga prövades också av hovrätten i Pistoia, som kom till samma slutsats. Detta innebär att de utmärkelser HKH tilldelar, och de utmärkelser medlemmar av dessa ordnar bär, inte omfattas av de förbud som gäller enligt denna lag.

Domstolen slår också fast att skiljedomen omfattas av [New York-konventionen](#) den 10 juni 1958 om erkännande och verkställighet av utländska skiljedomar (*not 1*). Det innebär att domen har internationell rättskraft och kan verkställas i alla de länder som anslutit sig till konventionen. Dit hör alla länder där MOC är etablerad. HKH don Francescos familjerättsliga status och status som Stormästare för de i domen uppräknade husordnarna är därmed internationellt rättsligt fastställda. Det är därför korrekt att säga att MOC är en internationellt rättsligt äkta/erkänd/egentlig/ legitim Orden.

En annan fråga av intresse i detta sammanhang är i vilken utsträckning en Ordens verksamhetsinriktning och innehåll kan ändras utan att dess status som äkta/erkänd/egentlig/legitim rubbas. För dynastiska ordnar gäller normalt att det finns en klausul i stadgarna om att Stor Mästaren, i kraft av fons honorum, kan reformera Orden och ändra stadgarna. Så är också fallet med MOC (stadgarna, kapitel 9, artikel 29). Det är också värt att notera att för vår del finns domstolsutslag som verifierar både MOC:s legitimitet och H.K.H. hertigens av Perpignan ställning som fons honorum både från tiden före och efter ikraftträdandet av de nu gällande stadgarna. För MOC:s vidkommande är det därmed klarlagt att såväl stadgarna som den nuvarande inriktningen på verksamheten är en del av dess status som en legitim dynastisk Orden.

Frågan om H.K.H. hertigens av Perpignan ställning och status har på ett djupgående och omfattande sätt utretts av juris professor emeritus Jacob W F Sundberg, föreståndare för Institutet för Offentlig och Internationell Rätt (IOIR), tidigare under många år professor i allmän rättslära vid Stockholms Universitet och ansedd som en av Europas främsta experter på folkrättsfrågor. I sitt utlåtande behandlar han och ger svar på frågan vad det innebär inom ramen för traditionell europeisk folkrätt att HKH don Francesco av Internationella skiljedomstolen i Ragusa erkänts som ett internationellt rättssubjekt. Professor Sundbergs slutsats är att *"Så långt huvudmannen för ett detroniserat, tidigare regerande furstehus, i det nu aktuella fallet det en gång i västra Medelhavsområdet ytterst betydelsefulla Aragoniens, Mallorcas och Siciliens kungahus, fått ställningen som internationellt rättssubjekt erkänd, torde innebära att vederbörande får fördenskull anses ha rang jämställd med statschef och sådana rättigheter och skyldigheter som därmed sammanhänger"*.

Utlåtandet i sin helhet finns att läsa på Stor Prioratets hemsida på <http://www.mocterranordica.org/arkiv.html> .

Not 1: Enligt artikel 1 moment 3 i konventionen kan varje stat göra reservation för att tillämpa konventionen endast vid erkännande och verkställighet av sådana domar, som meddelats i annan fördragsslutande stat (reciprocitet). Reservation kan också göras för att konventionen endast skall tillämpas på tvist som härflyter ur rättsförhållande, vare sig kontraktsmässiga eller ej, som betraktas som kommersiellt enligt dess nationella lagstiftning. Sådana reservationer har lämnats av t ex USA, Frankrike, Norge, Schweiz, Tyskland och Nederländerna.

[INLEDNING](#) [HISTORIA](#) [ARKIV](#) [JURIDIK](#) [GENEALOGI](#) [ORDINE DEL COLLARE](#) [FAQ](#) [SITEMAP](#)

